

KOMPETEČNÍ OTÁZKY V KVALITATIVNÍ OCHRANĚ ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY

JANA TKÁČIKOVÁ, PETR VACULÍK

Právnická fakulta, Masarykova univerzita, Česká republika

Abstract in original language

Ochrana zemědělské půdy jako základní složky životního prostředí je v dneš v gesci dvou ústředních orgánů státní správy, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství a jím podřízených správních úřadů. Tato dichotomie s sebou přináší otázky týkající se funkčnosti systému ochrany půdy. Příspěvek se zabývá otázkami výkonu státní správy a dozoru v dané oblasti, vzájemné spolupráce příslušných orgánů a možnými řešeními případných nedostatků.

Key words in original language

Zemědělská půda, kvalitativní ochrana, kompetentní orgány.

Abstract

Protection of agricultural soil as a basic component of the environment is currently under the competence of two central bodies of state administration, the Ministry of Environment and Ministry of Agriculture and their subordinated authorities. This dichotomy carries out questions about the functionality of the management of soil protection. This paper addresses issues of public administration including supervision in this field, mutual cooperation between the relevant authorities and possible solutions to any deficiencies.

Key words

Agricultural soil, qualitative protection, competent authorities.

Pod pojmem právní ochrana zemědělské půdy se rozumí legislativní opatření, která jsou namířena proti zmenšování její plochy pokryté vegetací a proti zhoršování všech jejích produkčních a ekologických funkcí. Samotnou ochranu zemědělské půdy můžeme dělit na kvalitativní a kvantitativní. Zde je nutné podotknout, že v současné době je v popředí především problematika kvantitativní ochrany, neboť největší zásahy do zemědělského půdního fondu jsou způsobeny odnímáním půdy ke stavebním účelům. Jestliže kvantitativní ochranou zemědělské půdy rozumíme snahu zamezit zmenšování její rozlohy ať již v důsledku lidské činnosti (zábory), příp. působením jiných činitelů (např. eroze¹), tak pod pojmem

---

¹ Eroze představuje nejen kvantitativní, ale především kvalitativní ohrožení půdy se svými specifiky. Na území České republiky je 18,9 % zemědělské půdy potenciálně silně až extrémně ohroženo vodní erozí a cca 5% větrnou erozí. Blíže viz Ministerstvo životního prostředí ČR: Zpráva o životním

kvalitativní ochrana zemědělské půdy máme na mysli její ochranu před znehodnocením, tj. zamezení zhoršení jejích vlastností (fyzikálních, biologických či chemických)².

V České republice není právní ochrana zemědělské půdy upravena jednotným způsobem. Neexistuje právní předpis, který by komplexně upravoval ochranu veškerých funkcí půdy, tj. produkčních a mimoprodukčních. Chybí jednotná kritéria k zajištění ochrany půd bez ohledu na druh, resp. způsob využití. V současné době je ochrana zemědělské půdy řešena celou řadou právních předpisů na zákonné a podzákonné úrovni. Tvorba odpovídající politiky a legislativy, zajištění kontrolní a dozorové činnosti, spolupráce s evropskými a mezinárodními orgány spadá do působnosti dvou ústředních orgánů státní správy – Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí.

Na úrovni české legislativy patří mezi klíčové právní předpisy upravující kvalitativní ochranu půdy zákon o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF)³ spolu se zákonem o hnojivech⁴ a jejich prováděcími právními předpisy⁵. Nelze však opominout ani zákon o

---

prostředí České republiky 2011 [online]. Ministerstvo životního prostředí ČR [cit. 2. 12. 2012] Dostupné na [http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/\\$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP%c5%98_121113_FINAL.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP%c5%98_121113_FINAL.pdf)

² Zde je nutné podotknout, že zemědělská půda je zatěžována primárně používáním chemických látek, jedná se především o minerální hnojiva a přípravky na ochranu rostlin, jejichž spotřeba se v posledních letech zvyšuje. Blíže viz Ministerstvo životního prostředí ČR: Zpráva o životním prostředí České republiky 2011 [online]. Ministerstvo životního prostředí ČR [cit. 2. 12. 2012] Dostupné na [http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/\\$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP%c5%98_121113_FINAL.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP%c5%98_121113_FINAL.pdf)

³ Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴ Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, ve znění pozdějších předpisů.

⁵ Mj. vyhláška č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu, vyhláška č. 275/1998 Sb., o agrochemickém zkoušení zemědělských půd a zjišťování půdních vlastností lesních pozemků, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 257/2009 Sb., o používání sedimentů na zemědělské půdě.

ochraně přírody a krajiny⁶; aplikace jeho ustanovení má téměř vždy minimálně nepřímé důsledky pro ochranu kvality půdy. Z uvedených zákonů⁷ lze vyvodit několik základních pravidel kvalitativní ochrany ZPF, které by bylo možné označit jako zásady hospodaření. Většinu z nich obsahuje obecně formulované ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně ZPF: „Hospodařit na zemědělském půdním fondu musí vlastníci nebo nájemci pozemků tak, aby neznečišťovali půdu a tím potravní řetězec a zdroje pitné vody škodlivými látkami ohrožujícími zdraví nebo život lidí a existenci živých organismů, nepoškozovali okolní pozemky a příznivé fyzikální, biologické a chemické vlastnosti půdy a chránili obdělávané pozemky podle schválených projektů pozemkových úprav.“

Povinnost neznečišťovat půdu, tzn. nepoužívat látky, které nejsou určeny k aplikaci do půdy, ani s nimi nenakládat způsobem ohrožujícím kvalitu půdy, stejně tak nepoužívat látky určené k zemědělskému využití, které však mohou v důsledku svého složení či způsobu aplikace kontaminovat půdu rizikovými prvky a škodlivými látkami v hodnotách vyšších než je přípustné. Uvedená povinnost je dále specifikována mj. v zákoně o hnojivech ve vztahu k používání hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů, resp. zákoně o odpadech ve vztahu k používání upravených kalů.

Povinnost nepoškozovat příznivé vlastnosti půdy (chemické, biologické a fyzikální), tzn. používat pouze taková agrotechnická opatření, látky a přípravky, které nebudou zhoršovat kvalitativní vlastnosti půdy, resp. budou je udržovat v příznivém stavu, včetně neohrožování půdy erozí. Tato povinnost bezprostředně navazuje a

---

⁶ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

⁷ Autoři jsou si vědomi, že zajištění ochrany kvality půdy je, byť ne vždy přímo, řešeno i v dalších právních předpisech, např. v zákoně č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v zákoně č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v zákoně č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dále pak jsou zemědělství podnikatelé žádající o finanční podpory na základě nařízení Rady (ES) č. 73/2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, ve znění pozdějších předpisů, povinni dodržovat tzv. standardy dobrého zemědělského a environmentálního stavu, které blíže specifikuje nařízení vlády 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, ve znění pozdějších předpisů.

částečně se i překrývá s povinností neznečišťovat, jde-li o chemické a biologické vlastnosti půdy. Některé konkrétní povinnosti řeší také zákon o hnojivech⁸, nařízení vlády o zranitelných oblastech⁹ či zákon o ochraně přírody a krajiny¹⁰.

Povinnost chránit půdu jako součást přírodního prostředí¹¹.

Na základě výše uvedených povinností lze zacílit na základ současného systému státní správy a dozoru v oblasti kvalitativních ochrany zemědělské půdy. V současnosti je výkon státní správy a dozoru v kompetenci dvou ministerstev - Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, pomineme-li oblast vojenských újezdů v gesci Ministerstva obrany.

Ochrana ZPF jako složky životního prostředí spadá do kompetence Ministerstva životního prostředí, viz zákon o ochraně ZPF. Mezi orgány ochrany zemědělského půdního fondu patří orgány územně samosprávních celků, tj. pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností (dále také OÚORP) a krajské úřady a také orgány státní správy s regionální územní působností, a to správy národních parků.

Nejdůležitější postavení při kvalitativní ochraně půdy dnes mají pověřené obecní úřady, které dle § 14 písm. b) zákona o ochraně ZPF ukládají podle § 3 odst. 3 (zákon o ochraně ZPF) odstranění závad (podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně ZPF) zjištěných při dozorové a kontrolní činnosti. Kromě pověřených obecních úřadů jsou dány v dané oblasti kompetence také OÚORP¹², které rozhodují podle § 3

---

⁸ Např. § 9 odst. 2 písm. b) a c).

⁹ Nařízení vlády č. 262/2012 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu. Primárním cílem ustanovení uvedeného prováděcího předpisu k § 33 vodního zákona je ochrana jakosti povrchových a podzemních vod ohrožené vysokou koncentrací dusičnanů, nicméně ve svém důsledku úpravou používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření řeší ochranu kvality půdy před znečišťováním i poškozováním.

¹⁰ Např. v §§ 5 odst. 3, 16 odst. 1 písm. a).

¹¹ Mj. podle § 2 odst. 2 písm. h) „se ochrana přírody a krajiny zajišťují zejména ..., účastí na ochraně půdního fondu, ...“, podle § 68 zákona o ochraně přírody a krajiny „vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability.“, či podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody „ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ.“

¹² Na území národních parků vykonávají působnost svěřenou podle zákona ochraně ZPF obecním úřadům obcí s rozšířenou působností a pověřeným obecním úřadům správy národních parků.

odst. 3 (zákonu o ochraně ZPF) na základě a v důsledku porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně ZPF o tom, že pozemek kontaminovaný škodlivými látkami ohrožujícími zdraví nebo život lidí nesmí být používán pro výrobu potravin, a které mj. v souladu s § 15 písm. g) dozírají, jak pověřené obecní úřady plní své úkoly, provádějí kontrolní činnost a dávají jim podněty k tomu, aby uplatnily ve své působnosti opatření k odstranění zjištěných závad. Problémem v aplikační praxi je značná obecnost ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně ZPF (viz mj. výše k zásadám hospodaření) a na to navazující problematika dikce § 3 odst. 3, kdy orgány ochrany zemědělského půdního fondu mohou uložit odstranění zjištěných závad podle odstavce 1, jsou-li pro to závažné důvody. Toto se snaží odstranit metodický pokyn Ministerstva životního prostředí¹³, který specifikuje rozsah kontrolních činností orgánů ochrany ZPF, nicméně spíše potvrzuje nedostatky uvedených ustanovení a výrazný překryv kompetencí orgánů ochrany ZPF s jinými správními úřady¹⁴, navíc podřízenými nejen Ministerstvu životního prostředí. Uvedené vede k zanedbatelnému vymáhání povinností ze strany orgánů ochrany zemědělského půdního fondu v případě zjištění porušení povinností dle § 3 odst. 1 zákona o ochraně ZPF¹⁵.

Česká inspekce životního prostředí, přestože je významným orgánem státní správy pověřeným dozorem nad respektováním právních předpisů na ochranu životního prostředí (mj. ochrana ovzduší, ochrana vod, ochrana přírody a krajiny, ochrana lesa, nakládání s odpady), v oblasti ochrany zemědělského půdního fondu může realizovat své kompetence „pouze“ prostřednictvím ochrany přírody či ochrany vodních poměrů a vodních zdrojů, přičemž v uvedených případech se o uvedené kompetence vždy dělí s jiným orgánem státní správy, např. s Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále také ÚKZÚZ) při dozoru hospodaření ve zranitelných oblastech.

Ochrana kvality půdy s vazbou zejména na její produkční potenciál je naopak z významné části v gesci Ministerstva zemědělství a jemu podřízeném správním úřadu, ÚKZÚZ¹⁶. V současnosti je prakticky

---

¹³ Metodický pokyn ZP04/2004 Ministerstva životního prostředí k provádění ustanovení § 18 odst. 3 ve vazbě na ustanovení § 3 odst. 1 až 3 zákona č.334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴ Jde o správní úřady vykonávající svoji působnost např. dle zákona o ochraně přírody a krajiny, zákona o vodách, zákona o hnojivech či zákona o rostlinolékařské péči.

¹⁵ Viz Ministerstvo životního prostředí: Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace (RIA), k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. Str. 4. Viz pozn. č. 18.

¹⁶ V současné době je postavení ústavu zakotveno zákonem č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jeho činnost je

jediným orgánem státní správy, který se systematicky zabývá kvalitativní ochranou půdy v České republice. Mezi nejdůležitější aktivity ÚKZÚZ týkající se dané oblasti patří agrochemické zkoušení zemědělských půd včetně monitoringu, kterým se rozumí pravidelné zjišťování vybraných chemických, fyzikálních, případně mikrobiálních parametrů půdy, zejména obsahu rizikových prvků a rizikových látek¹⁷, a dále výkon odborného dozoru při používání hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů.

V rámci agrochemické zkoušení ÚKZÚZ metodicky a organizačně zabezpečuje odběr půdních vzorků, provádí analýzy, zpracovává výsledky a předává je k využití Ministerstvu zemědělství a Ministerstvu životního prostředí, jakož i na základě jejich žádosti dotčeným osobám. Využitelnost výsledků agrochemického zkoušení půd však není dosud komplexně dořešena. Výsledky jsou sice zasílány z ÚKZÚZ na Ministerstvo životního prostředí, ale jejich uplatnění jako podnět nebo dokonce důkaz pro postup orgánů ochrany ZPF je s ohledem na platnou právní úpravu sporné. Stejně tak v aplikační praxi nedochází k případům, kdy by tyto výsledky byly pro výše zmíněné použity.

Z uvedeného je patrné, že na jedné straně dochází ke střetu kompetencí různých orgánů ve stejných oblastech, na druhé straně chybí provázanost mezi činnostmi jednotlivých úřadů v této oblasti.

Některé (i výše uvedené) nedostatky současné právní úpravy ochrany zemědělské půdy se snaží odstranit návrh novely zákona o ochraně ZPF Ministerstva životního prostředí z roku 2010¹⁸, u kterého bylo ukončeno třetí připomínkové čtení na úrovni vlády. Hlavním cílem této novely je posílení jak kvantitativní, tak kvalitativní ochrany půdy. Novela řeší i otázky institucionálního zabezpečení, včetně úpravy kompetencí orgánů ochrany zemědělského půdního fondu.

---

vymezena v § 2, kdy „Ústav provádí správní řízení a vykonává jiné správní činnosti, odborné a zkušební úkony a kontrolní a dozorové činnosti podle zvláštních zákonů, a to na úseku vinohradnictví, krmiv, odrůd, osiv a sadby pěstovaných rostlin, ochrany chmele, hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů a agrochemického zkoušení zemědělských půd, ochrany práv k odrůdám rostlin, klasifikace těl jatečných zvířat, evidence ovocných sadů obhospodařovaných v režimu intenzivního ovocnářství.

¹⁷ Blíže viz § 10 zákona o hnojivech.

¹⁸ Viz Knihovna připravované legislativy: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů [online]. Úřad vlády České republiky [cit. 14. 11. 2012]. Dostupné na <http://eklep.vlada.cz/eklep/page.jsf>

Přeformulován má být celý problematický § 3 zákona o ochraně ZPF s důrazem jak na přesnější vymezení povinností zejména k zajištění kvalitativní ochrany půdy (tj. zákaz půdu znečišťovat a ohrožovat erozí¹⁹), tak na účinný postup orgánů ochrany ZPF při zjištění jejich porušení. V návaznosti na to mají být upraveny kompetence orgánů ochrany ZPF tak, aby byly vytvořeny správné podmínky pro kontrolu a dozor nad dodržováním zákona v oblasti ochrany půdy²⁰.

Má dojít k derogaci kompetencí pověřených obecních úřadů a jejich přesunu na ostatní orgány, především na OÚORP a ČIŽP, která má být nově začleněna do soustavy orgánů ochrany ZPF, popřípadě jejich zrušení. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností by měly kontrolovat plnění povinnosti erozně neohrožovat půdu, zatímco ČIŽP má mít ve své kompetenci kontrolu zákazu znečišťovat a zákazu vnášet do půdy jiné látky a přípravky než připouští zákon o hnojivech. Další nové kompetence OÚORP a ČIŽP mají být spojeny s povinností pořizování informací o půdě²¹ a zřízením „nového“²² registru informací o půdě, ve kterém budou tyto informace shromažďovány. Informace o půdě by se měly týkat obsahů rizikových látek nebo prvků v půdě, fyzikálních a biologických vlastností půdy, míry erozního ohrožení půdy a nepříznivých změn v půdě a jejich příčin. V této souvislosti má být ČIŽP oprávněna odebírat vzorky půdy a kontrolovat koncentrace rizikových prvků nebo rizikových látek v půdě a na základě toho pořizovat informace o půdě a hodnotit stav půdy s výjimkou erozního ohrožení půdy, o kterém mají informace pořizovat a vyhodnocovat je OÚORP. Oba správní úřady jsou povinny získané informace, včetně jejich vyhodnocení předávat do registru informací o půdě, aby mohly být využity jako podklad pro výkon státní správy ochrany zemědělského půdního fondu.

---

¹⁹ Mezi nově formulovanými povinnostmi chybí zákaz půdu poškozovat, což je sice z podstatné části nahrazeno nově formulovanými povinnostmi neznečišťovat a erozně neohrožovat. U ochrany fyzikálních vlastností, např. v důsledku zhutňování půdy, jde však o absenci, kterou nelze uspokojivě vyřešit za pomoci jiných právních předpisů. Pojem poškození fyzikálních vlastností půdy je použit pouze ve vztahu k aplikaci sedimentů.

²⁰ Ministerstvo životního prostředí: Předkládací zpráva. Str. 2. Viz pozn. č. 18.

²¹ Pořizování informací o půdě a zřízení registru je reakcí na Tematickou strategii pro ochranu půdy KOM(2006)231 v konečném znění a na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. Zář 2006 o zřízení rámce pro ochranu půdy o změně směrnice 2004/35/ES, který však zřejmě nebude nikdy přijat.

²² V současnosti vede Ministerstvo zemědělství pro účely zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, evidenci využití půdy (tzv. LPIS), která však obsahuje pouze některá data týkající se kvalitativní ochrany půdy (data týkající se omezení hospodaření ve zranitelných oblastech a výsledky agrochemického zkoušení půd) a primárně slouží k administraci údajů rozhodných pro přidělování dotací ve vazbě na zemědělskou půdu.

V důsledku zřízení nového registru a povinnosti pořizovat informace o půdě zejména ČIŽP by však došlo k významnému překryvu s činností ÚKZÚZ spočívající ve výše zmíněném agrochemickém zkoušení a monitoringu zemědělských půd. Využití dat z uvedených činností ÚKZÚZ novela řeší stanovením povinnosti ÚKZÚZ jím získávané informace (zejména informace o obsahu rizikových prvků nebo rizikových látek v půdě, fyzikálních vlastností půdy a škodlivých změnách půdy) předávat do registru a v případech zjištění znečištění půdy neprodleně informovat ČIŽP. V Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace (RIA) k návrhu novely²³, jsou posuzovány dva způsoby vedení registru, přičemž z hlediska porovnání nákladů a provázanosti na dnes již shromažďované informace byla vyhodnocena jako výhodnější varianta, aby byl registr součástí LPIS, který však vede Ministerstvo zemědělství²⁴. Návrh novely ovšem (logicky) počítá s vedením registru Ministerstvem životního prostředí prostřednictvím jím pověřené organizace²⁵. Na druhou stranu údaje z evidence o použití sedimentů na zemědělských pozemcích zajišťované orgány ochrany ZPF mají být předávány do LPIS.

Předchozí text upozorňuje na některé problémy současné právní úpravy kvalitativní ochrany půdy zvláště v oblasti kompetencí příslušných správních úřadů. Dovolíme si konstatovat, že ustanovení zákona o ochraně ZPF ve stávající podobě nezajišťují účinnou ochranu kvality zemědělské půdy a výkon kontroly a dozoru je suplován na základě jiných právních předpisů. Nelze dovodit, že by současná situace byla dána a priori rozdělením kompetencí mezi Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství a jejich podřízené orgány. Na druhou stranu z hlediska efektivity i ekonomie výkonu státní správy není zcela vhodný výrazný překryv kompetencí daný příliš obecným stanovením povinností odpovědných subjektů. Nastíněný návrh novely řeší nefunkční systém kontroly a dozoru nad kvalitou zemědělské půdy. Úprava soustavy orgánů ochrany ZPF a jasnější vymezení jejich kompetencí by měly přinést požadovaný efekt v účinnější ochraně kvality zemědělské půdy. Nelze však odhlédnout od přetrvávající dichotomie, která se v návrhu novely projevuje především v oblasti pořizování informací o půdě a vedení registru a potvrzuje nepsanou rivalitu mezi oběma ministerstvy, což nesvědčí o uplatňování ochrany zemědělské půdy.

---

²³ Viz pozn. č. 15.

²⁴ Viz pozn. č. 22.

²⁵ Nejspíše prostřednictvím CENIA - České informační agentury životního prostředí, která již vede pro Ministerstvo některé informační systémy, např. Integrovaný systém ohlašovací povinností nebo Informační systém statistiky a reportingu životního prostředí

Literature:

- Ministerstvo životního prostředí: Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace (RIA), k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů [online]. Úřad vlády České republiky [cit. 14. 11. 2012]. Dostupné na <http://eklep.vlada.cz/eklep/page.jsf>
- Ministerstvo životního prostředí ČR: Zpráva o životním prostředí České republiky 2011 [online]. Ministerstvo životního prostředí ČR [cit. 2. 12. 2012]. Dostupné na [http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/\\$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP_%c5%98_121113_FINAL.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_121213_zprava_ZP/$FILE/Zpr%c3%a1va_o_%c5%bdP_%c4%8cR_2011_pro_MP_%c5%98_121113_FINAL.pdf)

Contact – email

Jana.tkacikova@law.muni.cz, petr.vaculik@ukzuz.cz